

РЕШЕНИЕ

№ 4762

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Николова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова Весела Павлова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **2341** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Л. Д. К. в качеството му на управител на [фирма] – [населено място], срещу Решение по НАХД № 8259/2010г. на Софийски районен съд, НО, 14 състав, с което съдът е потвърдил наказателно постановление № ХД 0248/19.05.2010г. на Директора на Столична РИОКОЗ, с което за нарушение на чл. 9 ал. 1 от Закона за храните във връзка с чл.41 ал.1 от ЗХ му е била наложена глоба в размер на 300лв. и за нарушение на чл.57 ал.2 т.1 от Наредба № 5 за хигиената на храните във връзка с чл.4 т.1 б.а от Наредба за изискванията за етикетирането и представянето на храните, на същия в качеството на управител и стопанисващ павилион към Бистро - [населено място], район „О.” [улица], е била наложена глоба в размер на 300 лв.

В жалбата се твърди, че постановеното решение е незаконосъобразно и неправилно, без да се сочат конкретни съображения за това. Претендира се за отмяната му.

В настоящата инстанция жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител, който да ангажира доказателства.

Ответникът по касационната жалба – Столична регионална здравна инспекция като правоприемник на Столична РИОКОЗ не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, без да сочи доводи в подкрепа на становището си.

Административен съд София - град, след като прецени събраните по делото доказателства и предвид липсата на въведени с жалбата основания за отмяна като приложи нормата на чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА – депозирана е от надлежна страна и в срока по чл.211 ал.1 от АПК връзка с чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН.

Преценена по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С атакуваното решение съдът е приел, че на 28.04.2010г. инспектор А., служител в Столична РИОКОЗ, по постъпил писмен сигнал осъществила проверка по Закона за храните на павилион към Бистро - [населено място], район „О.” [улица], стопанисвано от [фирма] – [населено място] и установила, че в обекта се предлагат за продажба 8 броя шоколад „Л.” без етикетировка на български език с изтекъл срок на годност като върху поставения от производителя срок 30.06.2009г. бил залепен стикер с отразен нов срок – юни 2010г., заблуждаващ потребителите, че продуктът е годен за консумация. За констатираното нарушение на жалбоподателя бил съставен АУАН, а въз основа на него - издадено атакуваното наказателно постановление.

Настоящата инстанция възприема изцяло установената от районния съд фактическа обстановка, правилно изяснена въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на актосъставителя св. А., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

При тази установена фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено, тъй като при ангажиране на административно - наказателната отговорност на жалбоподателя не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила и извършването на това административно нарушение било установено по несъмнен и категоричен начин.

К. състав намира атакуваното решение за допустимо, валидно и постановено в съответствие със закона. Правилно СРС е приел, че извършването на нарушението по чл. 9 ал.1 от Закона за храните, за което е ангажирана отговорността на касатора, се установява по безспорен начин от доказателствата по делото. Съгласно посочената разпоредба, производителите и търговците на храни са длъжни да предлагат на потребителите в страната храни, етикетирани на български език като се допуска данните на етикета освен на български език да бъдат обявени и на други езици.

Настоящата инстанция намира за правилни и констатациите на районния съд за осъществяване на нарушението по чл.57 ал. 1 и 2 от Наредба № 5 за хигиената на храните от 2006г., която норма изисква в обектите за производство и търговия с храни да се приемат само храни, етикетирани и маркирани съгласно Наредбата за етиктирането и представянето на храните, /ПМС 136 на Министерския съвет от 2000 г. /ДВ, бр. 62 от 2000 г./ ал.1/ и забраняващи приемането от търговците на храни със съмнителни или видими признаци на развала, както и такива с изтекъл срок на минимална трайност / ал.2/.

Законосъобразни са изводите на СРС относно правилното прилагане на санкционната норма на чл.41 ал.1 от ЗХ от АНО, според която за нарушение на разпоредбите и изискванията, свързани с представянето, етиктирането и рекламата на храните, законодателят е предвидил административно наказание глоба от 250 лв. до

500 лв. Настоящият съдебен състав възприема изцяло и констатациите на първостепенния съд, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са съобразени изискванията на чл.42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП – визираните в чл.57 от ЗАНН.

Не може да се сподели твърдението на жалбоподателя в жалбата пред СРС, за наличие на маловажен случай по смисъла на 28 от ЗАНН с аргументите за минималната обща стойност на продаваните стоки, тежкото икономическо състояние на дребните търговци по време на кризата и липсата на други констатирани нарушения на търговеца. С оглед несъмненото извършване на нарушението, отчитайки неговата тежест, с оглед опасността за живота и здравето на хората, съдът намира, че нарушението не може да се квалифицира като маловажен случай.

Предвид изложените съображения, като намира, че липсват касационни основания по чл.348 т.1-3 от НПК, връзка с чл. 63 ал.1 изр.2 от ЗАНН за отмяна на решението, жалбата на касатора следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Съдебното решение на СРС при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Ръководен от изложеното, на основание чл.63 ал.1 изр.2 ЗАНН вр. с чл.221 ал.2 изр.1 АПК, Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по НАХД № 8259/2010г. на Софийски районен съд, НО, 14 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № ХД 0248/19.05.2010г. на Директора на Столична РИОКОЗ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.